

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.239 van 23 april 2015
in de zaak A. 215.337/XIV-36.312**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ignace Laplaese
 kantoor houdend te 8310 Brugge
 Baron Ruzettelaan 27/1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 18 maart 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 141.171 van 17 maart 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 24 maart 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Artikel 62 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet), waarnaar verzoeker in de uiteenzetting van het eerste middel verwijst, is niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Verzoeker voert een schending aan van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen zoals vervat in artikel 149 van de Grondwet en in artikel 39/65 van de vreemdelingenwet en hij zet uiteen dat “er dus gedetailleerde argumenten zijn aangehaald in het verzoekschrift” maar dat “het bestreden arrest [op geen enkele wijze] ingaat op deze argumenten”. Verzoeker beperkt zich tot een algemene kritiek maar maakt op geen enkele wijze duidelijk welke van de argumenten die hij in zijn verzoekschrift tot beroep heeft aangevoerd niet zouden zijn beantwoord. In het bestreden arrest wordt omstandig uiteengezet waarom aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd zodat, mede gelet op de devolutieve werking van het beroep, verzoeker geen schending van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen aannemelijk maakt. Het eerste middel is in die mate kennelijk ongegrond.

2. Zowel in de aanvankelijk bestreden beslissing als in het bestreden arrest wordt besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet is dan ook niet dienstig en kan niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drieëntwintig april tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams